

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Priština, dana 12. avgust 2022. godine
Br. ref.:RK 2038/22

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI
u

slučaju br. KI219/21

Podnosilac

Isuf Ferati

Ocena ustavnosti

**Odluke Nezavisnog Nadzornog Odbora Civilne Službe Kosova Anr.302/2021 od
9. juna 2021. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Gresa Caka-Nimani, predsednica
Bajram Ljatifi, zamenik predsednika
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija
Safet Hoxha, sudija
Radomir Laban, sudija
Remzije Istrefi-Peci, sudija i
Nexhmi Rexhepi, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo Isuf Ferati iz Uroševca (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava odluku Nezavisnog Nadzornog Odbora Civilne službe Kosova Anr.302/2021 od 9. juna 2021. godine (u daljem tekstu: NNOCSK).

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti osporenog obaveštenja kojim je, po navodima podnosioca zahteva, došlo do povrede njegovih prava koja su zagantovana članom 3 [Jednakost pred zakonom], 24 [Jednakost pred zakonom] i 49 [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav).

Pravni osnov

4. Zahtev se zasniva na stavu 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava, članu 22. [Procesuiranje podnesaka] i članu 47. [Individualni zahtevi] Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon) i pravilu 32 [Podnošenje podnesaka i odgovora] Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o Radu).

Postupak pred Sudom

5. Dana 6. decembra 2021. godine, podnosilac zahteva je preko pošte podneo zahtev pred Sudom.
6. Dana 1. septembra 2021. godine, Predsednica sud je imenovala sudiju Selvete Gërxxhaliu Krasniqi za sudiju izvestioca i veće za razmatranje, u sastavu sudija: Gresa Caka Nimani (predsedavajuća), Bajram Ljati i Nexhmi Rexhepi, članovi.
7. Dana 14. decembra 2021. godine, Sud je obavestio podnosioca zahteva o registraciji zahteva i zatražio je od njega da popuni obrazac zahteva kao i da precizira koji je to akt javnog organa koji on osporava.
8. Dana 10. januara 2022. godine, podnosilac zahteva je podneo pred Sud obrazac zahteva zajedno sa još nekim dodatnim dokumentima.
9. Dana 14. januara 2022. godine, Sud je obavestio NNOCSK o registraciji zahteva.
10. Dana 19. jula 2022. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i jednoglasno je preporučilo Sudu neprihvatljivost zahteva.

Pregled činjenica

11. Na osnovu spisa predmeta, podnosilac zahteva je zaposlen u Opštini Uroševac na poziciji inspektora prinudne naplate u Direkciji za privredu, finansije i budžet, od 01.07.2011. godine.
12. Dana 16. februara 2021. godine, podnosilac zahteva je podneo zahtev pred Jedinicom Osoblja u opštini Uroševac, u kojem je tražio da mu se poveća koeficijent plate sa šest (6) na koeficijent sedam (7), u smislu drugih njegovih kolega koji imaju iste dužnosti.
13. Dana 26. aprila 2021. godine, podnosilac zahteva je protiv administrativnog ćutanja opštine Uroševac podneo žalbu pred NNOCSK.

14. Dana 9. juna 2021. godine, NNOSK je u Odluci [Anr.302/2021] odbio kao neosnovanu i nedozvoljenu žalbu podnosioca zahteva.

Navodi podnosioca zahteva

15. Podnosilac zahteva tvrdi da je osporena odluka doneta uz povredu njegovih prava i osnovnih sloboda koje su propisane u članu 3 [Jednakost pred zakonom], 24 [Jednakost pred zakonom] i 49 [Pravo na rad i obavljanje profesije] Ustava.
16. Podnosilac zahteva naglašava da *“ Mi smo podneli razne zahteve u opštini Uroševac, ali nikada nismo dobili odgovor sa njihove strane i u ovom konkretnom slučaju mi ovde imamo diskriminaciju zaposlenih jer lica na istim i sličnim pozicijama dobijaju plate koje su veće od moje. Ima i drugih opština u kojima isti zaposleni uzimaju plate koja je veća od moje”*. Dalje, podnosilac zahteva tvrdi da *“ institucije daju negativne odgovore i vrše individualne procene i bez ikakvog kriterijuma i samim tim su neki privilegovani a protiv nekih drugih osoba daju negativne odgovore. Svi inspektori na Kosovu imaju koeficijent 7 i 8 a ja sam sa koeficijentom 6”*.
17. Na kraju, podnosilac zahteva traži od Suda da utvrdi da je opština Uroševac počinila povredu, zbog toga što je on diskriminisan.

Prihvatljivost zahteva

18. Sud prvo razmatra da li je podnosilac zahteva ispunio uslove prihvatljivosti koji su utvrđeni Ustavom, propisani Zakonom i dalje predviđeni Poslovníkom o Radu.
19. Sud se poziva na stavove 1. i 7. člana 113. [Jurisdikcija i ovlašćene strane] Ustava koji propisuju:

“1. Ustavni sud odlučuje samo u slučajevima koje su ovlašćene strane podnele sudu na zakonit način.

[...]

7. Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

20. Sud se takođe poziva i na uslove prihvatljivosti, kao što su propisani u Zakonu. U tom smislu, Sud se prvenstveno poziva na član 47 [Individualni zahtevi], koji propisuje:

Član 47 [Individualni zahtevi]

“Svaka osoba ima pravo da od Ustavnog suda zatraži pravnu zaštitu ukoliko smatra da njena Ustavom zagantovana prava i slobode krši neki javni organ.

“Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva”.

21. Sud se takođe poziva i na pravilo 39 (1) (b) Poslovníka o Radu, koje navodi:

“(1) Sud može smatrati zahtev prihvatljivim:

[...]

(b) ako su iscrpljena sva delotvorna pravna sredstva, koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke."

22. Sud podseća da pravilo o iscrpljeniju pravnih sredstva iz člana 113.7 Ustava člana 47. Zakona i pravilo 39 (1) (b) Poslovnika obavezuje one koji žele da svoj predmet prestave pred Ustavnim sudom da moraju prvo da iskoriste delotvorna pravna sredstva koja su na raspolaganju po zakonu, protiv pobijene presude ili odluke.
23. Na taj su način se redovnim sudovima daje mogućnost da isprave svoje greške kroz redovan sudski postupak pre nego sto predmet dođe pred Ustavnim sudom. Ovo se pravilo temelji na pretpostavci koja je izražena u članu 32 Ustava i članu 13. EKLJP a da su u domaćem zakonodavstvu pred redovnim sudovima na raspolaganju delotvorna pravna sredstva u odnosu na navodnu povredu, bez obzira na to jesu li odredbe EKLJP preuzete u nacionalnom pravu ili nisu (vidi presudu ESLJP-a, *inter alia* *Aksoy v. Turske*, br. 21987/93, presudu od 18. decembra 1996, paragraf 51; vidi, takođe, između ostalog, slučajeve suda: KI67/19, podnosilac zahteva Hajrije Rina Zhitija Ajeti, Rešenje o neprihvatljivosti od 30. septembra 2019. godine, stav 34; KI09/19, podnosilac zahteva Leutrim Hajdari, Rešenje o neprihvatljivosti od 16. marta 2020. godine, stav 36; KI30/17, podnosilac zahteva Muharrem Nuredini, Rešenje o neprihvatljivosti od 7. avgusta 2017. godine, stav 35; i KI94/14, podnosilac zahteva Sadat Ademi, Rešenje o neprihvatljivosti od 17. decembra 2014. godine, stav 24, KI178/21, podnosilac zahteva Agim Stublla, Rešenje o neprihvatljivosti od 11. februara 2022. godine, stav 26).
24. Načelo je da mehanizam zaštite koji je uspostavljen od strane Ustavnog suda bude supsidaran u odnosu na redovni sistem sudstva kojim se štite ljudska prava (vidi, slučajeve Suda br. KI15/16, podnosilac zahteva Ramadan Muja, Rešenje o neprihvatljivosti od 16. marta 2016. godine, stav 42; KI178/21, citirano iznad, stav 27)
25. Na osnovu člana 113.7 Ustava, podnosilac zahteva treba da ima mogućnosti da koristi pravna sredstva koja su dostupna i dovoljna da bi se osigurala mogućnost da se isprave navodne ustavne povrede. Postojanje pravnih sredstava u pitanju mora biti dovoljno sigurno ne samo u teoriji, nego i u praksi, a ako to nije tako, tada će tim pravnim sredstvima nedostajati potrebna dostupnost i delotvornost (vidi, *inter alia*, *Vernillo protiv Francuske*, nr.11889/85, Presude od 20. februara 1991. godine, , stav 27; i *Dalia protiv Francuske*, br. 154/1996/773/974, Presude od 19. februara 1998. godine, stav 38).
26. Sud mora da ispita da li su pravni lekovi iscrpljeni i da li je pravni lek bio efikasan, dostupan u teoriji i praksi u relevantno vreme, odnosno, bio je dostupan, a koji je mogao da ispravi povrede u vezi sa prigovorima podnosioca zahteva, i koji je takođe pružio jednu razumnu perspektivu za uspeh (vidi, *inter alia*, *Civet protiv Francuske*, br. 29340/95, presude od 28. septembra 1999. godine, stavovi 42-44; kao i slučaj Suda, KI178/21, citirano iznad, stav 29).
27. Međutim, kada je pravno sredstvo predviđeno zakonom, na podnosiocu zahteva je da dokaže da je pravno sredstvo koje predviđeno zakonom bilo doista iscrpljeno ili je iz nekog razloga bilo nedostupno i nedelotvorno u osobitim okolnostima predmeta ili su postojale posebne okolnosti zbog kojih je podnosilac zahteva bio oslobođen uslova iscrpljena pravnih sredstava.
28. Vraćajući se na ovaj slučaj, izgleda da je podnosilac zahteva nakon prijema rešenja NNOCSK-a [Anr.302 / 2021] od 9. juna 2021. godine, mogao da pokrene upravni spor u Osnovnom sudu u Prištini - Odeljenje za administrativne poslove, u roku od 30

(trideset) dana od dana prijema Odluke NNOCSK, za šta se konstatuje da nije uradio. S tim u vezi, Sud naglašava činjenicu da su svi navodi podnosioca zahteva za povredu zakona od strane Opštine Uroševac, mogli biti razmotreni u redovnom postupku od strane redovnih sudova.

29. Stoga, Sud nalazi da je podnosilac zahteva podneo svoj zahtev Ustavnom sudu pre iscrpljivanja svih delotvornih pravnih lekova, odnosno da u domaćem zakonu postoje delotvorni pravni lekovi koji su dostupni u redovnim sudovima u vezi sa navodnom povredom.
30. Stoga, u vezi sa tim, Sud na osnovu svoje sudske prakse izjavljuje da ako podnosioci zahteva ne iscrpe delotvorne pravne lekove predviđene zakonom, onda se zahtevi podnosioca Sudu smatraju neiscrpljenjem (vidi, u tom smislu, slučaj Suda, KI193/20, podnosilac zahteva Bujar Hoti, Rešenje o neprihvatljivosti od 17. maja 2021, stav 29).
31. Sud naglašava da ovo rešenje o neprihvatljivosti ne sprečava podnosioca zahteva da ubuduće ponovo podnese ustavni zahtev u zakonskom roku od 4 (četiri) meseca od dana kada je primio poslednju odluku od redovnih sudova. Ovom odlukom Suda je utvrđeno da je za sada zahtev podnosioca preuranjen, jer vazeći zakoni pružaju delotvorna pravna sredstva putem kojih podnosilac zahteva može tražiti zaštitu svojih zakonskih i ustavnih prava.
32. Na osnovu gore navedenog, Sud zaključuje da se zahtev podnosioca zahteva treba proglasiti neprihvatljivim, zato što podnosilac zahteva nije iscrpeo redovna pravna sredstva u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20 i 47 Zakona i u skladu sa pravilom 39 (1) (b) Poslovnika o Radu.

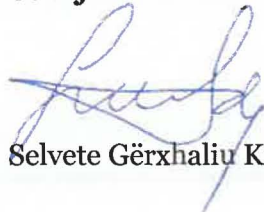
IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članovima 20 i 47 Zakona i pravilima 39 (1) (b) Poslovnika o Radu, dana 19. jula 2022. godine, jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu, u skladu sa članom 20.4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah.

Sudija izvestilac

Selvete Gërxhaliu Krasniqi

Predsednica Ustavnog suda

Gresa Caka-Nimani